

Bemærkninger til lovforslaget

Den 4. oktober 1950 blev der af fiskeriministerens i landstinget fremsat forslag til lov om saltvandsfiskeri. Det nævnte forslag var enslydende med et udkast, der var indeholdt i en af et af fiskeriministeriet nedsat, sagkyndigt udvalg udarbejdet betænkning, hvoraf eksemplarer samtidig med forslaget forelægges blev omdelt til rigsdagens medlemmer.

Efter lovforslagets 1. behandling blev der af landstinget nedsat et udvalg på 15 medlemmer til behandling af forslaget. På grund af landstingsvalget nåede udvalget imidlertid ikke at afgive sin betænkning, ligesom forslaget ej heller kom til 2. behandling.

Forslaget fremsættes derfor påny med de ændringer, hvorom der er opnået enighed under forhandlinger mellem nævnte landstingsudvalg og fiskeriministerens. Vedrørende disse ændringer henvises til efterfølgende bemærkninger til de enkelte paragraffer.

Løvrigt har fiskeriministerens i det ovennævnte landstingsudvalg drøftet spørgsmålet om affattelsen af bestemmelserne om ålegårdsfiskeriet, og det har under disse drøftelser vist sig, at en ændring af de hidtil gældende bestemmelser i betydelig grad vil aktualisere de interesse modsætninger, som gør sig gældende i denne sag, og det må derfor forventes, at en genfremsættelse af de i det oprindelige forslag indeholdte nye regler vil forsinke gennemførelsen af hele lovforslaget som sådant og dermed også forslagene om nye love for ferskvandsfiskeriet og for fiskeriet i Randers fjord og Gudenå m. m., idet disse to sidstnævnte love sammen med saltvandsfiskeriloven udgør et samlet lovkompleks. Man har derfor fundet det rigtigst i det nærværende lovforslag at affatte ålegårdsbestemmelserne efter samme retningslinier, som i den nugældende saltvandsfiskerilov af 31. marts 1931, idet der dog heri er foretaget visse ændringer, væsentligst af redaktionel karakter.

Idet der, for så vidt angår motiveringen af de enkelte bestemmelser i forslaget, iøvrigt henvises til bemærkningerne i den foran omtalte af det af fiskeriministeriet nedsatte udvalg afgivne betænkning, skal man med hensyn til de punkter, på hvilke

det foreliggende forslag betyder en ændring i forhold til det oprindelige forslag, bemærke følgende:

Til § 3.

Stk. 6.

Efter landstingsudvalgets ønske er i 1. linie „sønderjyske landsdele“ ændret til „sønderjyske farvande“, jfr. den tilsvarende ændring i § 7, stk. 21.

Til § 4.

Stk. 1, 5. linie.

Da det har vist sig, at der ikke overalt i landet anvendes samme beregningsmåde ved beregning af omkredsen af ringen i bundgarn m. v., er der, for at udelukke enhver tvivl om, hvorledes beregningen skal foretages, i 5. linie efter „ringen“ indføjet „(målt efter hele garnets omkreds, dog således at der beregnes højst 2 m for fangståbningen)“.

Tilsvarende ændring er foretaget i forslaget § 4, stk. 3, idet det dog for de her omtalte større bundgarn, som måler mindst 38 m i ringen, er bestemt, at der højst må beregnes 3 m for fangståbningen.

Andre steder i forslaget, hvor der er tale om at beregne omkredsen af ringen i bundgarn m. v., er optaget en tilsvarende bestemmelse eller en henvisning til bestemmelsen i § 4, stk. 1, jfr. således § 5, stk. 1, punkt 1 og 2, § 6 og § 17, stk. 2 og stk. 5.

Stk. 2.

I 3. linie er foretaget en mindre ændring, idet ordene „søndag eller en“ er udgået som overflødige.

Til § 5.

Stk. 1, punkt 4, sidste linie.

Som almindelig regel er det for de i bestemmelsen omhandlede faststående redskaber fastsat, at lænken skal være afmærket med stager eller bøjer for mindst hver 1 000 m. Af landstingsudvalget er der imidlertid udtalt ønske om, at afmærkningen gøres mere effektiv for det snævre farvand, som Limfjorden udgør, og der er derfor foretaget en tilføjelse, hvorefter sådanne stager eller bøjer for Limfjordens vedkommende skal findes for mindst hver 600 m.